

# Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780–1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

*HS Ep. G 12:7*



National Library  
of Sweden

B. R. E. F.: ifrån Hr. Kongl. Secreteraren Jonas Carl Linnerhielm  
till Fru Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping; dat.  
Ebbetorp, den 25 Aug. 1799.

Linneshäll:

Bref. Dejeche — Porträter — Böcker — Närmers afstånd — Fru  
Widfröns och Hr. Bloms — äldrig Mans Gladje — ny Dygnad på  
högtidlig Minnesdag beröjad — Märlningar och önskingar.

Lilla älsfwärda och charmanta Syster.

Efterlängtadt var ditt Bref. Behöfver jag säga mer  
för at röja min glädje af des ankomst. Du vet huru ifrig  
och beständig min Vänfkap är; och jag ville blott kunna  
säga den förmättna önskan, at någon egen skänfla  
mätte lifva din förefällning af mit nöje öfver din ämest.

Med verkelig blygsel emottog jag Tackbäjelfen från  
Fröu Lindahl för de dälige Porträterna. Jag hade ock  
aldrig drifvat fånda dem, om icke jag å ena sidan hörs  
pats på hans Godhet, och å den andra at deras ring-  
het skulle få gjörna sig bakom mängden af sköna  
Stycken i hans ypperliga Samling.

Af de Bref och Böcker min lilla Söta Syster täckts  
meddela mig har jag haft det fullkomligaste Nöje; och  
kun ej tillfyllest förklara min ödmjuka erkänfla.  
Jag har just nyss slutat et långt Bref til din Herr-  
Fär til Svur på det hwarmed han under ditt löfvert  
hedrade mig. Det var mig dubbelt roligt, at på en och  
samma Föftdag få skrifvel. öfverföra min Tankes til både  
Fär och Dotter, sågges så ömt förenta, äfven i Grace och Vän-  
fkap mot mig. Den tid gafst, då jag personligen kunde  
njuta samma glädje. Men —

Mig

Collectio  
Görmelliana.

Mig unnas icke mer så jämnt på Rosorvandra.

Jag vandrar nu mellan Timmermännen och Slätterkarlen; icke till Vänner, som med Snille och Kunskaper lika förnöja som med sin intagande blick. Så otika är ödet. Dock - jag bör ej klaga öfver mit. En Nädig Färfyn har visligen flytt det, och det är blott et själft, väldigt sinne, som rusar ut någon gång i en obillig klagan: Ty fakenaden af mina mest älskade Vänner ären lott som jag bör tala, efter som den är färd af den öfvermägt, som genom helt opåtänkta Händelser lätit oss bebo färskilde vinstlar af riket och derigenom ålagt oss denna förlust.

En widströms Verser äro alltför täcka: och jag läste dem med så mycket större intéret, som jag gjorde Hennes Dekanngkap genom min lilla charmantta Syfter och ofelbart för denna orsak åtnjöt flera bevis af ynnest. Men - om jag trodde, at en ypprigig Vänns Namn behöfde förvaras i din Minnesdot, skulle jag allrahälft velat vara Autor till de verser Hr Blom där skrifvit. De äro charmantta; men - de äro det ej utan laga skäl.

Med utmärkt glädje finner jag, i hvarje rad af hvad din Herr Far skrifer, den lyteliga glädtyghet och behag, som hans eget väsende äger. För en Vän är det högligen tillfredsställande, at se hans ålderdom vara glad och at han ännu njuter lifvet med full kamfla för det vaktens så värt som för det reelta och dygdiga. Hans Vänfkap vill mig ömt om hjertat. Utbed mig ut alltid få äga dem;  
fa

Ja visar Du, lilla allra bästa Syster! en stor godhet mot Din vän.  
Skön är Din Lärm Fars beskrifning öfver det Ställe, din älskade  
Mor öfver sommaren bebod. Men också vet hon at så gjöra et  
Ställe behagligt och nöjsamt, at man lätt förbiser hvad där  
kunde finnas mindre väcker, och blott häftar blicken på  
de föremål som för öga och känsla väcker nöje.

Min Dygnad fortsättes nu med ökad iver och ämningen  
går arbetas starkt. Sil om hogkonst för mig börjades den  
samma dag som Vänskapens Tempel 15 år förut uprestes  
vid din forna glada Boning, eller den 12. Augusti. Jag  
begrundade detta med lifligaste åtanke på den Tidens  
Sälhet och med den ömaste önskan, at lugn, Vänskap och  
Nöje måtte jämt trivas inom detta Hus! Och du kan lätt  
veta hur högt jag önskade at där få emottaga min allra  
bästa lilla Steva. Verkeligen var detta endeligtid för mitt  
Hjerta, som i en glad tillblifning njöt förmaken af et  
så ypperligt nöje.

Källa obestridt. Drott Lindahl. Har något ledsamt  
händt honom, såsom du tyckes gifva tillkänna, ehuru  
Du ej fullt nämnt det; så väcker det min ömna oro.  
Himlen befrie honom och Dig från alt bedröfligt, och låte  
Nöje och dycka jämnt tilhöra Eder! Ja, var alltid fäll!  
Du allra bästa Steva; men kom dervid ihog Din

erigt tillgifne Vän,  
J. C. L: m

Millioner tackfäjelser för de tacksa Blommorna. Om de  
ägde känsla och uttryck, skulle äfven de kunna hjälps  
både veta och säga med hvad nöje jag emottog dem från Dig.  
Bästa

Lästa lilla Stavunge! jag borde och jag hade verk-  
änat i dag återfånda de sköna Brev och Poëmer Du  
täckts meddela mig. Men jag måste tillstå, at jag  
önskar ännu et par gånger hinna läsa dem eller  
affskrifva dem innan jag mister dem: ty där äro  
Stronker af utmärkt behag. Jag skal dock icke vara  
nog indiscret at copiera din allert Fars Brev til sin  
Dotter. De böra ej ägas af någon annan; men en ren  
vällust har din Herrfar och vår lilla Stava lämnat  
mig genorn det ofskattbara förtroendet at få läsa dem.

BRE  
Linn  
Norrl  
1800.  
Väry  
far.

Om  
kema  
genor  
hade  
jag  
Stav  
frå  
blick  
Vän  
Ja  
my  
hog  
Den  
Idla  
lik  
frå  
öy  
den